

יש לך כנפי רוח!

1. כוח המסית וכוח לשמוע וליראות

ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע (בראשית ג, א-ה)

2. החתול בתוך הבית

וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה פעין החשמלה מתוך האש (יחזקאל א, ד)

3. לבדיות בונה

שהנוגה הוא מקבל האור ומאיר ואינו שורף שהוא מדת החסד השופע בתוך החשך להאיר את הלילה, ומתוך הנוגה - השיג את החשמל - שהוא מחנה שכונה, שהיא בתוך האש... ושעמו ג"כ הרחמים להאיר את החשך ולהציל את הדבקים בקדושה בנוגה סביב. (וגם אליהו שראה את המרכבה... ואחרי האש קול דממה דקה שהוא החשמל, חש מעניין שתיקה ומל מעניין דבור, שזה קול דממה, ר"ל מורכב מן קול ודממה, כמ"ש דממה וקול אשמע, שזה חש מל...) (מלבי"ם ביאור העניין, שם)

4. להט החרב המתהפכת

תניא רבי יוסי בר יהודה אומר שני מלאכי השרת מלווים לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומיטתו מוצעת מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך ומלאך רע עונה אמן בעל כורחו (שבת קיט, ב)

5. מנאיביות לתמימות

כי מי שיש לו שלמות לשון הקדש, מקרר את חמימותו בלשון הקדש... אכל מי שאין לו שלמות לשון הקדש, אזי הרוח סערה מקרר אותו במקרה - לילה בשנה, בבחינת (דברים כ"ה) "אשר קרב בדרך", לשון קרירות; 'בדרך' הוא בחינת (משלי ל): "כן דרך אשה מנאפת", שֶהָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ הַתְּרָגוּם, שֶהוּא בְחִינַת נְגָה, וְיוֹנֵק מִן הַחֲשָׁמַל הַנִּל. (תורה יט, רבי נחמן מברסלב, ליקוטי מוהר"ן)

6. מלאכת הברור בסוד המחשבה הישרה

עניין הסנה שהיה בוער באש ואיננו אוכל, כי היה סוד קליפת נגה, שהשכינה מתלבשת בה בהיותה גולה וסורה במדבר החיצונים. ומכניעתה על ידי הגבורות שלה, אש דווקא, לתקן אותה, ולא לכלותה. ונרמז העניין למטה על ידי הסנה. ואחר כך נגלה בבירור על הר סיני... וניתנה התורה עליה באש הגבורות, לתכלית הנזכר ממש. (הרמ"ד וואלי, ליקוטים א, עמ' רכ)

7. קריאה לראיה עמוקה

אם תרצה, בן אדם, הסתכל באור השכינה בכל היקום, הסתכל בעדן החיים השמימיים, איך הם מתפלשים בכל פנה וזווית שבחיים הרוחניים והחומרניים, שנגד עיני בשרך, ונגד עיני רוחך. התבונן בפלאי היצירה, בחיי האלוהות שלהם, לא בתור איזה תכנית כהה, שממרחקים מציגים נגד עיניך, כי אם דע את המציאות שאתה חי בה. דע את עצמך, ואת עולמך, דע את הגיוני הלב שלך, ושל כל הוגה וחושב. מצא את מקור החיים שבקרבתך, ושמעל לך, שמסביבך, את פארי הדרות החיים, שאתה שרוי בתוכם. האהבה שבקרבתך העלה אותה לשורש עזה ועדנת תפארתה, הרחיבה לכל סרעפותיה, לכל אשד נשמת חי העולמים, אשר רק רצוץ המקום של ההגה גורם מיעוט זהרו. הבט על האורות, בתוכיותם. אל יבלעו נשמתך השמות, הניבים והאותיות, הם מסורים בידך, ואי אתה מסור בידיהם. **עלה למעלה עלה, כי כוח עז לך, יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים. אל תכחש בהם, פן יכחשו לך, דרש אותם, וימצאו לך מיד.** (אורות הקודש א, פג, הראי"ה קוק)